

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117215009
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4117215009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H. D. zastúpený: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpený: JUDr. Ján Falis, advokát, so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanej: A., s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie sumy 576 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. decembra 2017 pod č.k. 25Csp/98/2017-54 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej priznal plnú náhradu trov konania. V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 24.04.2017 na Okresný súd Nitra domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 576 eur. Svoje rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 39, § 43a ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 488, § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1, § 879 písm. j) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 497, § 499, § 501 ods. 2, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 2 písm. g), § 9 ods. 1, 2, 3, § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách per spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), čl. 10 ods. 2, čl. 22 ods. 1, čl. 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a rozhodnutiami všeobecných súdov Slovenskej republiky a Českej republiky spolu s nálezom Ústavného súdu Českej republiky.

1.2 Z vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to výpočtom ročnej percentuálnej mier nákladov (RPMN), tabuľkou o úrokoch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, splátkami, výzvou, platobným rozkazom, odporom proti nemu a informáciou o úvere, zistil, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume 576 eur. Podľa tvrdení žalobcu zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, keď dohodnutá odmena bola 100 násobne vyššia, ako obvyklá odmena. Zmluva bola preto bezúročná a bezpoplatková, pričom žalobca uhradil o 576 eur viac ako mu žalovaná na základe zmluvy poskytla. Zmluvný vzťah

strán sa skončil dňa 15.12.2014 splatením úveru žalobcom. Žalovaná namietala premlčanie návrhu od poslednej splátky úveru, keď už po splatení istiny v septembri 2014 žalobca vedel, že spláca nad rámec istiny. Žalobca nesúhlasil s premlčaním návrhu, keď objektívna premlčacia doba bola desaťročná, pretože žalovaný mal úmysel obohatiť sa.

1.3 Súd prvej inštancie posudzoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa Občianskeho zákonníka. Mal za to, že žalobou uplatnený nárok bol v súvislosti so zaplatením sumy 576 eur ako rozdielu medzi poskytnutou a uhradenou sumou z predmetného úveru vzhľadom na námietku žalovanej premlčaný. Podľa jej názoru došlo k uplynutiu subjektívnej dvojročnej premlčacej doby od úhrady dlhu v decembri 2014 do podania žaloby dňa 24.04.2017. Žalobca tvrdil, že mal k dispozícii desaťročnú premlčaciu objektívnu dobu. K subjektívnej premlčacej dobe sa nevyjadril. V deň úhrady úveru žalobca presne vedel koľko uhradil a z akého dôvodu. Uviedol, že celospoločensky (mediálne, vznikom občianskych združení, súdnou kontrolou) sa spotrebiteľská ochrana prezentuje minimálne tri roky. Nie je významné, či žalobca mal také právne znalosti, aby bol schopný subjektívne posúdiť skutkové okolnosti, či je zmluva platná alebo nie. Ak sa teda teoreticky neskôr dozvedel, že možno jeho právny nárok kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie, nebolo to pre plynutie subjektívnej premlčacej doby relevantné. Bezdôvodné obohatenie a jeho premlčanie je upravené v Občianskom zákonníku. Ak by sa umožnil spotrebiteľovi iný náhľad na výklad týchto zákonných ustanovení, bolo by to značne za hranicou zvýhodnených spotrebiteľských právnych vzťahov. Objektívna premlčacia doba bola 3 ročná, nie 10 ročná. Zo strany žalovanej nebol preukázaný úmysel sa obohatiť. V jej prípade dôvodom bezdôvodného obohatenia mala byť úverová zmluva, ktorá sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov vzhľadom na to, že neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle právnej úpravy, resp. malo ísť o neplatný právny úkon. Nebolo možné len z uvedeného dôvodu konštatovať, že žalovaná mala úmysel sa obohatiť voči žalobcovi. Úmysel musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Zodpovednosť za preukázanie bezdôvodného obohatenia je objektívna. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom, že by preukázal úmysel žalovanej sa bezdôvodne obohatiť a svoju tieseň. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je upravený odlišne, avšak tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.4 O trovách rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v konaní úspešnej žalovanej priznal ich náhradu v plnom rozsahu.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie v zákonnej lehote. Dôvodil odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. K nesprávnemu procesnému postupu súdu uviedol, že nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej s právnymi závermi na strane druhej. Poukázal na nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku spolu s porušením práva žalobcu na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie neskúmal začatie plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby, kedy malo dôjsť k získaniu jedného zo štyroch druhov bezdôvodného obohatenia. Nedostatočne vymedzil začiatok a koniec plynutia subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uspokojil sa len s konštatovaním, že došlo k ubehnutiu subjektívnej dvojročnej premlčacej doby od úhrady dlhu v decembri 2014 do podania žaloby dňa 24.04.2017. K nesprávnym skutkovým zisteniam súdu uviedol, že súd neskúmal, kedy sa mohol o bezdôvodnom obohatení skutočne dozvedieť. V spise sa nachádzala plná moc, ktorú žalobca udelil Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS v apríli 2017, keď sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného skutočne dozvedel po konzultácii s týmto združením. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom poukázal na správnu aplikáciu § 102 ods. 1 a § 107 Občianskeho zákonníka pri rozhodovaní o premlčaní nároku žalobcu, avšak súd ho nesprávne vyložil, resp. ho na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžadovala skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť žalobcu o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a vedomosť o tom, kto ho získal. Nebolo rozhodujúce to, kedy sa žalobca mohol pri náležitej starostlivosti takéto okolnosti dozvedieť, ale kedy sa tieto dôležité okolnosti v skutočnosti dozvedel. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/483/2016-273. Navrhol, aby odvolací súd

napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia.

3. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že sa plne stotožňuje s výrokmi napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým i právnym zisteniam. Na základe toho posúdil z hľadiska právneho vec v tomto rozsahu správne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd prvej inštancie rozsudok ako vecne správny potvrdil.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 576 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 576 eur od 14.04.2017 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasťou súdneho spisu bola zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2014 uzavretá medzi stranami sporu, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobcovi ako fyzickej osobe úver vo výške 600 eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť žalovanej zvýšený o bližšie nešpecifikovaný poplatok vo výške 576 eur a to v rámci 12 mesačných splátok v sume 98 eur počnúc dňom 17.03.2014, splátky splatné vždy k 17. dňu v mesiaci. Posledná splátka mala byť uhradená dňa 17.02.2015. Žalobca na základe tejto zmluvy uhradil celkovo 1176 eur. Poslednú splátku, ktorá bola vo výške 392 eur, uhradil dňa 15.12.2015. Predmetný nárok si na súde uplatnil dňa 24.04.2017. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu zo dňa 25.04.2017 č.k. 25Csp/98/2017-14. Žalovaná podala v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu. Na pojednávaní, ktoré sa v danej veci konalo dňa 14.12.2017, vzniesla žalovaná námietku premlčania žalobcom uplatňovaného nároku. Súd prvej inštancie rozhodujúc v danej veci, zaoberal sa predovšetkým žalovanou vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný. Vychádzal zo skutočnosti, že dlh bol žalobcom splatený v decembri 2014 a žaloba bola ním podaná až dňa 24.04.2017, čím došlo k uplynutiu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že skutočne sa o tom, že sa žalovaná na jeho úkor obohatila, dozvedel až v mesiaci apríl 2017, kedy mu to spotrebiteľské združenie HOOS malo vysvetliť.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. V danej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd ako s vecne správnym stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že v danej veci žalobca odvolaním primárne napadá určenie začiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby stanovenej v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia s tým, že tento začiatok súd určil nesprávne, nakoľko sa žalobca dozvedel o tom, kto sa na jeho úkor obohatil a v akej výške, až v mesiaci apríl 2017.

12. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

13. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je stanovená, ako správne konštatuje v odôvodnení svojho rozhodnutia aj súd prvej inštancie, kombinovaná premlčacia doba,

t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne; tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávislé na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z neobstaranosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie.

14. V posudzovanom prípade je riešená kľúčová právna otázka, kedy začína plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba. Za rozhodujúci pre začiatok jej plynutia, podľa názoru žalobcu, treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Táto (subjektívna) vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor sa niekto bezdôvodne obohatil a o tom, v prospech koho k tomuto obohateniu došlo, pritom musí byť skutočná. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť vznik bezdôvodného obohatenia a to, kto sa na jeho úkor obohatil. V zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa o vzniku bezdôvodného obohatenia oprávnený (t. j. žalobca) dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j., keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohatenej. Z hľadiska plynutia premlčacej doby nie je rozhodujúce, že oprávnený mal už predtým možnosť sa dozvedieť skutočností, na základe ktorých si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a jeho výške.

15. Z uvedeného vyplýva správnosť záveru súdu prvej inštancie, že pri posudzovaní vedomosti žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom v prospech koho k obohateniu došlo, je potrebné z hľadiska § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka minimálne vychádzať zo dňa, kedy žalobca poukázal žalovanému ako veriteľovi poslednú splátku úveru. Navyše za situácie, že predmetnú zmluvu o úvere, ktorú uzavrel so žalovanou dňa 11.02.2014, podpísal, mu táto skutočnosť, že má zaplatiť sumu istiny (600 eur) zvýšenú o odplatu (576 eur), ďalej že odplata za poskytnutý úver niekoľkonásobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, ako aj výška ročného úroku 96 %, bola známa už v čase podpisu, t.j. uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Aj právnenému laikovi muselo byť zrejmé neúmerne navýšenie žalovanou poskytnutého úveru. Už v čase uzavretia tejto úverovej zmluvy zákon o spotrebiteľských úveroch a aj Občiansky zákonník upravovali taxatívne podmienky, ktoré úverová zmluva musí obsahovať. Aj keď žalobca nemá právnické vzdelanie, pri riadnej starostlivosti o svoje práva a pri minimálnej právnej vedomosti o spotrebiteľských právach, by si už pri podpisovaní zmluvy musel byť vedomý a uzrozumený s tým, že zaplatí žalovanej sumu 1 176 eur, t.j. sumu istiny, zvýšenú o odplatu, t.j. o sumu 576 eur. Žalobca, vedomý si tejto zmluvnej povinnosti, aj skutočne celú dlžnú sumu (1 176 eur) žalovanej zaplatil poslednou splátkou dňa 15.12.2014, teda dva mesiace v predstihu oproti splátkovému kalendáru (posledný deň splátky mal byť dňa 17.02.2015). Až následne, podľa jeho tvrdenia, sa v mesiaci apríl 2017 po konzultácii so spotrebiteľským združením HOOS, dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovanej v sume 576 eur. Žalobca bezpochyby ku dňu 15.12.2014 mal k dispozícii všetky listinné podklady a všetky údaje, ktoré mu umožňovali podať žalobu na súd o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanej už v tento deň. Ak teda v daný deň splatil žalovanej celú dlžnú sumu, nič mu nebránilo, aby sa žalobou na súde domáhal vydania bezdôvodného obohatenia od žalovanej. V tom čase totiž vedel, že sa žalovaná na jeho úkor obohatila v sume 576 eur. Subjektívna premlčacia doba 2 roky na uplatnenie jeho nároku uplynula dňom 15.12.2016. Na tejto skutočnosti nič nemenilo ani tvrdenie žalobcu, že o bezdôvodnom obohatení žalovanej sa údajne dozvedel až po konzultácii jeho prípadu so spotrebiteľským združením. Je síce pravdou, že súd prvej inštancie neurčil posledný deň uplynutia subjektívnej premlčacej doby, avšak nakoľko určil začiatok jej plynutia ako deň zaplata poslednej splátky žalobcom (15.12.2014), bolo nepochybné, že podanie žaloby 5 mesiacov po jej uplynutí (24.04.2017) malo za následok jej zamietnutie po vznesení námietky premlčania žalovanou. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý žalobu žalobcu zamietol pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie jeho nároku a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že oprávnený (žalobca) z bezdôvodného obohatenia musí súdu preukázať včasnosť uplatnenia svojho nároku. Žalovaná nemôže objektívne viedieť, kedy si žalobca uvedomil, resp. nadobudol vedomosť o tom, že sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodne obohatila. Opačný záver by viedol k narušeniu právnej istoty, nakoľko oprávnený z vydania bezdôvodného obohatenia by aj po niekoľkých rokoch mohol tvrdiť, že sa o tom dozvedel iba teraz.

17. Pokiaľ ide o rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/483/2016-273, na ktorý poukázal žalobca vo svojom odvolaní, odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou žalobcu nestotožnil. V danom konaní

konštatoval Krajský súd v Nitre nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku týkajúceho sa zaplatenia sumy 1.331,37 eura s príslušenstvom. Dôvodom pre takýto právny záver bola skutočnosť, že súd prvej inštancie vôbec neskúmal plynutie trojročnej objektívnej premlčacej doby a dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Právne závery danej právnej veci preto neboli aplikovateľné na predmetné odvolacie konanie, nakoľko v tomto prípade sa súd prvej inštancie s rozhodujúcim uplynutím subjektívnej premlčacej doby vysporiadal a správne určil jej uplynutie na podanie žaloby žalobcom vo vzťahu k ním vymáhanému nároku.

18. Odvolací súd na záver uvádza, že trojročná objektívna premlčacia doba začala v danom prípade z dôvodu žalobcom tvrdenej bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru plynúť dňom splatenia istiny. Žalobca v konaní nepreukázal úmysel žalovanej bezdôvodne sa obohatiť, preto nebolo možné uvažovať o desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Zo súdneho spisu bolo zrejmé, že splátkou uhradenou dňa 19.09.2014 splatil žalobca žalovanej celú istinu. Od tohto okamihu splácal ďalšími splátkami príslušenstvo istiny, ktoré splatil dňa 15.12.2014 (začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby). K uplynutiu trojročnej objektívnej premlčacej doby prišlo dňa 19.09.2017, teda až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby (15.12.2016).

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnej žalovanej vzniklo voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).